

ECCE HOMO

Av GUNNAR EKELÖF

Jag lyfter mina händer
men huvudet hänger tungt
med sammantorkat svalg.
O att dricka det som gör otörstig!

Sådant är livet
och annorlunda är inte döden:
Sakta virvlar tankarna kring
den döda punkten,
den som vi föds med
— död och längtan till liv . . .

O att dricka!
Och att det är verkligt!
Inte som nu ett narrspel
där jag är i stället för mig
och du för dig
och törst för törst!
På ingenting annat kan jag tro
utom på det som är verkligt!
Hur kan jag då tro?
Blott att det måste finnas
så som det saknas mig
— hur kan jag då tro!